

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκειρισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δραχμὲς 100. Ἐξά-
μην δραχ. 55. Τρίμηνν δραχ. 30.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γρόσια διατμ. 50,
Αμερικῆς δολάρια 3.— Ἀγγλίας καὶ ὧλων ἐν γέ-
νει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἐξάμηννοι καὶ Τρίμηννοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἄλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδίστου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 44ος

Ἀθήναι, 16 Ἰανουαρίου 1937

Ἔτος 59ον.—Ἀριθ. 7

ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ ALEXANDRE ALANOF
καὶ JACQUES CHRISTIAND

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον —

Ὁ Βαρνάβας ἀνησυχεῖ γιὰ τὴν κατάστασιν τῆς διανοητικῆς υγείας τοῦ νεαροῦ κυρίου του, καὶ μὲ μισό-λογα μιλάει γιὰ ὅλα αὐτὰ στὸν κ. Ρομπιγιόν.

— Ἄ, λέει στὸ τέλος, σὰν νὰ ἔ-
δραζε συμπέρασμα, εὐτυχῶς ὁ κύ-
ριος Ἀνδρέας δὲν ἔχει τὴ δική σας
τὴν περιουσία, εἰδεμὴ θὰ εἶχε
ξεκινήσει κιόλας γιὰ τὸ φεγ-
γάρι.

— Μπᾶ, ἔτσι; ρωτᾷ ὁ κ. Ρομπιγιόν, χώνοντας τὸ δά-
χτυλό του στὸ δεξί του ρου-
θούνη, πρᾶγμα ποὺ στὴν πε-
ρίπτωσιν αὐτὴ σημαίνει τὸ με-
γαλύτερον ἐνδιαφέρον καὶ ποὺ
ἐξηγεῖ γιὰτὶ ἡ μύτη του εἶναι
τόσο παραμορφωμένη.

— Ναί, ναί, ἀπαντᾷ ὁ Βαρνάβας. Τοῦ χρειάζονται
δέκα ἑκατομμύρια.

— ὦ! ὦ! κάνει ὁ κ. Ρο-
μπιγιόν, ποὺ ὅσο μεγαλώνει
τὸ ἐνδιαφέρον του, τόσο βαθύ-
τερα σκαλίζει τὴ μύτη του.
Ἵστερα προσφέρει στὸν Βαρ-
νάβα ἕνα χρυσὸ δαχτυλιδάκι

σὰν ἄλυσσιδίτσα καὶ τὸν ἀποχαιρετᾷ.

Ἐνα τέταρτον μετὰ τὴν ἀναχώρη-
σιν τοῦ Βαρνάβα ὁ κ. Ρομπιγιόν παίρ-
νει τὸν Ἀνδρέα Μπορὲ στὸ τηλέφωνο.

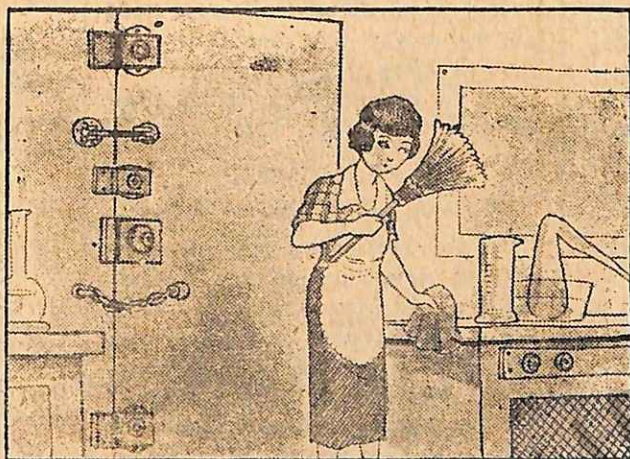
— Ἐχω πέντε ἀεροπλᾶνα, τοῦ λέει
καὶ σᾶς προτείνω νὰ σᾶς προσλάβω
γιὰ πρῶτον πλότον ἀν μὴ ὑποσχεθῇτε
πὺς θὰ μὲ πάρετε μαζί σας στὸ φεγ-
γάρι.

Ἐκπληκτος γιὰ τὴν πρότασιν αὐ-
τὴν ὁ Ἀνδρέας τοῦ ζητεῖ νὰ τὸν ἴδῃ
γιὰ νὰ μιλήσουν καὶ ὁ κ. Ρομπιγιόν
τοῦ δρίξει εὐθὺς μὴ συνάντησιν.

Τὴν ὀρισμένην ὥρᾳ ὁ Ἀνδρέας

περνᾷ ἀπὸ τὸν φίλον τοῦ Ἑρρίκο
Μπερνόν γιὰ νὰ τὸν ἔχῃ παρέα καὶ
οἱ δύο μαζί φθάνουν στὸ σπίτι τοῦ
πολυεκατομμυριούχου, ποὺ διατάσσει
εὐθὺς νὰ φέρουν μὴ τρίτη πολυθρό-
να στὸ γραφεῖον τοῦ γιὰ νὰ μπορέσῃ
νὰ καθίσῃ ὁ Ἑρρίκος.

— Δοιπόν, κύριοι, ἔχετε σκοπὸ νὰ
πάτε στὸ φεγγάρι καὶ δὲν μοῦ εἶπατε

Ἐφύλαξαν τὰ χαρτιά σ' ἕνα ντουλάπι θεωρητικὸν καὶ
τὸ δωμάτιον τὸ συγκύριζε μόνον ἡ Ἀντουανέττα...

τίποτε ἀκόμη; Ἄ κύριοι, ἡ τύχη
τῆς Γαλλίας ποὺ εὐρίσκεται πάντοτε
ἐπὶ κεφαλῇ κάθε μεγάλου ἔργου...

Δὲν πρέπει νὰ φανῇ περίεργος ὁ
μακαρονίστικος τρόπος ποὺ μιλάει ὁ
κ. Ρομπιγιόν. Ἐπὶ χρόνια τὸ σημαν-
τικὸν αὐτὸ πρόσωπον ἦταν πρόεδρος
τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ
καθήκοντά του αὐτὰ τὸν υποχρέω-
ναν ν' ἀπαγγέλλῃ εἰκοσι λόγους τὴν
ἡμέραν τὸ λιγώτερον. Τοῦ ἔμεινε λοι-
πὸν ἀπὸ τότε τὸ κουσούρι αὐτὸ καὶ
τοῦ εἶναι πιά ἀδύνατον νὰ πῇ μὴ
σωστὴ φράσιν χωρὶς μπιχλημπίδια.

— Δηλαδή, λέει ὁ Ἑρρίκος, δὲν
ἔχουμε σκοπὸ νὰ πάμε στὸ Φεγγάρι,
ἀλλὰ κάπως μακρύτερα, στὸν Ἄρη.

— Στὸν Ἄρη, στὸν Ἄρη, ἐπανα-
λαμβάνει μηχανικὰ ὁ κ. Ρομπιγιόν,
πολὺ φοβάμαι, κύριοι, πὺς τὸ ἄστρο
αὐτὸ δὲν παρουσιάζει τὸ ἐνδιαφέρον
ποὺ θὰ παρουσίαζε ἕνα ταξίδι ὡς τὸ
Φεγγάρι τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελοῦσατε
ἐσεῖς οἱ δύο νεαροὶ ἀεροπόροι, οἱ
ὁποῖοι μὲ τὸ θάρρος σας καὶ μὲ τὴν
ἀποφασιστικότητά σας τιμᾶτε τὸ ὄ-
νομα τῆς πατρίδος μας...

Ὅταν ἔχει πάρει φόρα ὁ κύριος
Ρομπιγιόν, τίποτε δὲν τὸν στα-
ματάει. Μιλάει ἐπὶ ἕνα τέταρ-
τον τῆς ὥρας χωρὶς νὰ πάρῃ
ἀναπνοή, καὶ ὕστερα, βλέπον-
τας πὺς οἱ δύο συνομιλητὲς
τοῦ εἶχαν μείνει ἀλαλοῖ, φω-
νάζει μ' ἕνα βαθὺ ἀναστε-
ναγμὸς:

— Στὸν Ἄρη! Κανεῖς ποτὲ
δὲν ἔκανε λόγο γιὰ ἕνα ταξίδι
στὸν Ἄρη. Κανεῖς δὲν ἄκου-
σε ποτὲ νὰ γίνεταί συζήτηση
γιὰ ἕνα τέτοιο πρᾶγμα. Ἐνῶ
στὴ Σελήνη! Τί ρωμαντικὸ
ταξίδι! Τί ἐνδιαφέρον!

— Ναί, λέει ὁ Ἑρρίκος,
ἀλλὰ ξέρετε ἡ Σελήνη, ἔχει
πολλὲς ἑλλείψεις.

— Μπᾶ, μπᾶ!

— Γιὰ ποῖο λόγο νὰ ριφο-
κινδυνεύουμε ἕνα ταξίδι ὡς ἐκεῖ; Δὲν
καταλαβαίνω τί θὰ μπορούσαμε νὰ πα-
με νὰ κάνουμε ἐπάνω σ' ἕνα ἄστρο, ὅ-
που ὅχι μοναχὰ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι δὲν θὰ
μπορούσαμε νὰ ζήσουμε, ἀλλὰ ὅπου
δὲν θὰ ὑπάρχει καὶ κανενὸς εἴδους
ζωῆς. Γιατὶ πὺς νὰ φαντασθῇ κανεῖς
ζωὴ χωρὶς ἀτμόσφαιρα; Γιατὶ ἡ
ἀτμόσφαιρα τῆς Σελήνης—ἀν μπο-
ροῦμε νὰ τῆς δώσουμε αὐτὸ τὸ ὄνο-
μα—εἶναι τόσο πυκνὴ ὅσο καὶ ἡ ἀ-
τμόσφαιρα τῆς Γῆς σὲ ὕψος 70 χι-
λιομέτρων ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειά της,
εἶναι δηλαδή τὸ ἀπὸλύτο κενόν.

«Κι' αν ο αέρας είναι βαρικό στοιχείο για την υπαρκτή ζωή, ή θερμοκρασία παίζει σπουδαιότατο ρόλο για τη διατήρησή της. Στις νύχτες λοιπόν της Σελήνης, που κρατούν δεκαπέντε φορές περισσότερο από μια δική μας νύχτα, ή θερμοκρασία πέφτει στους 275 βαθμούς κάτω από το μηδέν· κι' ύστερα, όταν βγαίνει ο ήλιος—χωρίς να μεσολαδήσει αργή, όπως δεν υπάρχει και δειλινό πριν από τη δύση του—τότε ξαφνικά, κάτω από τις φλογερές του ακτίνες ή θερμοκρασία ανεβαίνει στους 100 βαθμούς πάνω από το μηδέν.

—Έτσι από τα κρουπαγήματα πέφτει κανείς στην ήλιαση, παρατηρεί πολύ σωστά ο κ. Ρομπιγιόν.

—Πώς θέλετε λοιπόν ν' ανθέξει μέσα σ' ένα τέτοιο περιβάλλον, ένα πλάσμα με τον δικό μας τόνο οργανισμού χωρίς αέρα, χωρίς νερό, και μέσα σε τέτοιες μεταλλάξεις της θερμοκρασίας; Ούτε μια στιγμή δεν θα μπορούσε να ζήσει.

—Όσο ο Άρης... έκανε ο κύριος Ρομπιγιόν. «Ο Άρης ωστόσο... Τι μέρος λόγου είναι τέλος πάντων αυτό το άστρο;

«Ο Έρρικός τώρα είναι υποχρεωμένος να του εξηγήσει πώς πρόκειται για ένα πλανήτη που έχει κάποια σχετική ομοιότητα με τον δικό μας κι' όπου είναι τουλάχιστον εξακριβωμένο ότι υπάρχει ατμόσφαιρα.

—Όσο, έκανε πάλι ο κ. Ρομπιγιόν, όταν ήμουν νέος, γιατί κάποτε ήμουν κι' εγώ νέος, έδιόδα ένα μυθιστόρημα που οι ήρωές του γεμάτοι ένθουσιασμό και περιφρόνηση πρὸς τὸν κίνυνο πέφτουν στο Φεγγάρι με αλεξίπτωτο.

—Αυτά είναι παρχυθία και ανόητα παραμύθια μάλιστα. Για να πέση ένα αλεξίπτωτο πρέπει να υπάρχει γύρω του ατμόσφαιρα που του φέρνει αντίσταση και το κρατάει φουσκωμένο. Αυτό μπορεί να γίνει στη γη, αυτό μπορεί να γίνει στον Άρη. Αλλά στη Σελήνη που δεν υπάρχει αέρας, είναι αδύνατον να γίνει.

—Κρίμα, λέει ο κύριος Ρομπιγιόν, και τὸ λέει μ' ένα τόνο τόσο απογοητευμένου ὥστε ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Ἑρρικός φοβούνται γιὰ μιὰ στιγμή μήπως τοῦ ἔκοψαν τὸν ἐνθουσιασμό του· ἔχασαν ἔτσι κάθε ἐλπίδα νὰ πάρουν ἀπ' αὐτὸν τὰ χρήματα ποὺ τοὺς χρειάζονται γιὰ τὸ σκοπὸ τους.

Αὐτὸς ὁ κίνδυνος κεντρίζει τὸν Ἀνδρέα. Ἀρχίζει νὰ μιλᾷ τόσο εὐγλωττα καὶ πειστικά γιὰ τὰ θαύματα τοῦ οὐρανοῦ, γιὰ τὴ δόξα ποὺ θ' ἀποκτήσῃ κανείς πραγματοποιώντας ἕνα τέτοιο ταξίδι, γιὰ τὸ παγκόσμιο

ἐνδιαφέρον ποὺ θὰ προκαλοῦσε αὐτὴ ἢ ἀπόπειρα, ὥστε ὁ κύριος Ρομπιγιὸν παρασύρεται καὶ πάλι καὶ ὑπόκειται στοὺς δύο νεαροὺς ἐπιστήμονες νὰ τοὺς δώσῃ, ὅχι δέκα ἑκατομμύρια μοναχά, ἀλλὰ τὴν περιουσία του ὁλόκληρη, ὑπὸ τὸν ὄρο μόνον νὰ πάρουν στὴ βολλίδα καὶ τὸν γιό του γιὰ νὰ δοξασθῇ κι' αὐτὸς μαζί τους.

«Ο Ὀρέστης Ρομπιγιὸν εἶναι ἕνας νεαρός, χοντρός, φουσκομάγουλος καὶ ἀνόητος, τεμπέλης καὶ γελοῖος. Ὅταν τοῦ ἐξηγήσῃ ὁ πατέρας του γιὰ τὴ σπουδαῖο ρόλο τὸν προώριζε, ἄρχισε νὰ τρέμῃ σὰν τὸ φύλλο.

Μὰ οὐτε ὁ Ἀνδρέας οὐτε ὁ Ἑρρικός εἶναι καὶ τόσο ἐνθουσιασμένοι ποὺ θὰ τὸν ἔχουν γιὰ συνταξιδιώτη. Ὅχι μόνον δὲν θὰ τοὺς φανῇ χρήσιμος δὲ τίποτε ἀλλὰ θὰ τοὺς εἶναι καὶ μεγάλος μπελάς. Ἡ χαρά τους ὅμως πὼς θὰ μπορέσουν νὰ πραγματοποιήσουν τὸ σχέδιό τους εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε οὐτε λογαριάζουν κὰν αὐτὴ τὴ λεπτομέρεια καὶ βγαίνουν ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ ἑκατομμυριούχου χοροπηδώντας σὰν μικρὰ παιδιὰ.

—Θὰ ἐξερευνήσωμε τὸν οὐρανό, θὰ ἐξερευνήσωμε τὸν οὐρανό! φωνάζουν.

Καὶ οἱ διαβάτες ποὺ σταματοῦν στὸ δρόμο καὶ τοὺς κοιτάζουν, κουνοῦν μὲ λύπη τὸ κεφάλι τους.

—Τὰ κακόμοιρα τὰ παιδιὰ, τρελλάθηκαν καὶ τὰ δύο, λένε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

Ἡ θυσία μιᾶς ἀνθρώπινης ζωῆς

Οἱ ἐπόμενοι μῆνες ἦταν μῆνες ἐντατικῆς ἐργασίας γιὰ τὸν Ἑρρικό. Ὅσο κι' ἂν ἦταν ἔτοιμα τὰ σχέδιά του καὶ μελετημένα ὡς τὴς ἐλάχιστες λεπτομέρειες ἔπρεπε νὰ τὰ προσαρμόσῃ στὴν ἐφεύρεση τοῦ Ἀνδρέα. Νὰ μελετήσῃ τὴν ἀντίσταση τῶν μετάλλων καὶ νὰ βρῇ ἕνα μίγμα ἀρκετὰ δυνατὸ ὥστε νὰ μπορέσῃ ν' ἀνθέξῃ σὲ μιὰ τόσο ὑπερβολικὴ θερμοκρασία.

Ὁ Ἀνδρέας βοηθοῦσε τὸν φίλο του ὅσο μπορούσε, μὰ σὲ πολλὰ τοῦ ἔλειπαν οἱ εἰδικὲς γνώσεις καὶ ἔπειτα ὁ Ἑρρικός ἦταν συνειθισμένος νὰ ἐργάζεται μοναχός του καὶ δὲν τὸν βόλευε νὰ ἔχῃ βοηθό.

Ἡ Ἀντουανέττα τακτοποιοῦσε τὰ χαρτιά του καὶ τοῦ τὰ ταξινομοῦσε ἔτσι ὥστε νὰ βρίσκει ἔτοιμο ὅ,τι χρειάζεται. Ὅπως ὁποτε ὅμως ὁ Ἑρρικός ἔκανε ὅλη τὴ δουλειὰ μόνος του καὶ γι' αὐτὸ ἄργουσε τόσο νὰ τελειώσῃ.

Ὁ Ἀνδρέας ποὺ δὲν θέλησε νὰ

ἐγκαταλείψῃ ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμή στὴν ἄλλη τὴ θέση του τὸ ἐργαστάσιον, περνοῦσε στὸ σπίτι τοῦ φίλου τὰ βράδια του καὶ τὴς Κυριακὲς του.

Καὶ ἐνῶς ἐκεῖνος ἦταν βοθημένος στοὺς τύπους του καὶ στοὺς λογαριασμούς του, στὸν Ἀνδρέα δὲν ἔμενε νὰ κάνῃ τίποτε ἄλλο σχεδὸν παρὰ νὰ κάθεται καὶ νὰ κοιτάζῃ τὴν Ἀντουανέττα. Καὶ οἱ δύο νέοι, γιὰ νὰ μὴ ταράξουν τὴν ἐργασία τοῦ Ἑρρικού, δὲν μιλοῦσαν ἀλλὰ κοιτάζονταν καὶ χαμογελοῦσαν ὁ ἕνας στὸν ἄλλον.

Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὅμως, ὅσο κι' ἂν φαίνεται βαρετὸ δὲν τοὺς ἐκούραζε.

Ὁ Ἀνδρέας προτιμοῦσε νὰ στερηθῇ καὶ τὴν πιὸ διασκεδαστικὴ συναστροφή γιὰ νὰ μὴ χάσῃ, ἔστω καὶ γιὰ μιὰ βραδυὰ τὴν συντροφιά τοῦ Ἑρρικού καὶ τῆς ἀδελφῆς του.

Συχνὰ ὁ Ζὰκ Ναταλί ἐρχόταν νὰ ἰδῇ ἢ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον. Ἀπὸ φιλία ἀρχικά, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐπαγγελματικὸ ἐνδιαφέρον, περίμενε μὲ μεγάλη ἀνυπομονησία νὰ προχωρήσῃ ἡ ἐργασία τῶν δύο φίλων σὲ τέτοιο σημεῖο ὥστε νὰ μπορέσῃ—πρῶτος αὐτὸς—ν' ἀποκαλύψῃ τὸ μεγάλο μυστικόν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΠΩΣ ΜΑΣ ΒΡΗΚΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ ΚΑΙ ΠΩΣ ΘΑ ΜΑΣ ΑΦΙΣΗ ΠΑΛΙ ΦΕΤΟΣ(*)

Ἦρθε μὰς βρήκε μὲ χαρὲς
Κι' ὅλους γιοματ' ἐλπίδες
«Αἴσιον νᾶναι κι' εὐτυχές»
Γράψαν ἡ ἐφημερίδες.
«Ὅλοι καλωσορίσαμε
Πάλι τὸ Νέον Ἔτος
Καὶ καρ-βίτ μετρί μ' εὐχὲς
Πλήθος καὶ πάλι φέτος
Κι' ὅλοι βεβαίως ἔχουμε
Πὼς γιὰ τὸν τύπο γράφτηκαν
Γι' αὐτὸ γιὰ προσανᾶτα
Στις σόμπες ὅλα καύτηκαν
Περνοῦν ἡ μέρες διαρκῶς.
Διαβαίνει καὶ ὁ χρόνος
Δεκέμβριος μὰς ἔρχεται
Ξαναπαλιών' ὁ Χρόνος
Καὶ τὸν βαριόμαστε κι' αὐτὸν
Ὅπως τὸν περασμένο
Καὶ νέον πάλι θέλουμε
«Αἴσιον», δοξασμένο,
Χαροῦνται φιλόξενα
Τὸν Νέον ὑποδεχόμεστε
Καὶ μὲ καρτερικότητα
Ὅλα του τὰ δεχόμεστε,
Μὰ σὰν στὸ τέλος φτάσουμε
Ὅλοι τὸν καταριόμαστε.
Μ' ἀπ' ὅλα ποὺ θὰ γράψουμε
Μιὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια,
Πὼς μὰς φορτώνεται καλὰ,
Στὸ κάθε ἔτος μιὰ χρονιά,
Βαδίζουμε στὰ γηραιά
Καὶ τάλλα... κολοκύθια.
Ταξιδιώτης [Α]

Σημ.—Τὸ ποιημάκι αὐτὸ δημοσιεύεται ἔδω ὡς ἐπικαιρόν, ἐπειδὴ στὸ σημερινὸ φύλλο δὲν ὑπάρχει Σελὶς Συνεργασίας.

ΑΘΗΝΑ·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἀγαπητοί μου,

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Γεράσιμος Φωκάς, ὁ μεγάλος χειρουργὸς καὶ Ἀκαδημαϊκός, ἀρρώστησε τὸν περασμένο χρόνον κι' ἐφυγὲ στὴν πατρίδα του, τὸ Ἀργοστόλι. Ὁ θεὸς μου ὁ Παπαδόπουλος, ὁ γιαιτρός, στενός του φίλος, μὲ ρώτησε τίς προάλλες ἂν θυμήθηκα νὰ τοῦ στείλω μιὰ πρωτοχρονιάτικὴ κάρτα. Ὅταν τοῦ εἶπα ὅχι, γιὰτὶ δὲν τὸ συνειθίζω—ποῦ καιρὸς νὰ στέλνω καὶ κάρτες!—ἐχάλασε τὸν κόσμον. Γιὰ τὸν Φωκά, ἐφώναξε, τὸν οἰκογενειακό μας φίλον, τὸν συνάδελφό μου στὴν Ἀκαδημία, τὸν ἄρρωστο, ἔπρεπε νὰ κάμω μιὰ ἐξαίρεση. Μοῦ ἔφερε ὁ ἴδιος μιὰ κάρτα καὶ μὲ ὑποχρέωσε νὰ γράψω ἀπάνω: «Πανεύδαιμον τὸ Νέον Ἔτος». Ὁ θεὸς μου, βλέπετε, εἶναι καθαρουσσιάνος. Ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴ τοῦ χαλάσω τὸ χατήρι, μολονότι ὁ Φωκάς ἦταν φανατικὸς δημοτικιστής, ἔγραψα τὴν εὐχὴ ὅπως μοῦ τὴν υπαγόρευε. «Δὲν πειράζει—συλλογισθῇ κα—θὰ καταλάβῃ καὶ θὰ γελάσῃ». Ἀλίμονο! ἦταν πεπρωμένο νὰ μὴ τὴ λάβῃ ποτέ. Ὡς νὰ τὴ στείλω, ἔφτασε ἀπὸ τὸ Ἀργοστόλι ἡ εἰδηση τοῦ θανάτου του. Κι' ἴσως τὴ στιγμή ποὺ τοῦ εὐχόμενον «πανεύδαιμον» τὸ 1937, ἐκεῖνος ξεψυχοῦσε ἢ ἦταν νεκρός. Τί ὥραια ποὺ θὰ ἐκπληρωνόταν ἡ εὐχή μου! τί μεγάλη «εὐδαιμονία» ποὺ θὰ ἔφερνε στὸ δυστυχισμένο μας φίλον ὁ νέος χρόνος!.. Κι' ὅμως! Γιὰ ἕνα γέρον, ἄρρωστο, ποὺ πονεῖ, ποὺ βασανίζεται, δὲν εἶναι μιὰ μεγάλη εὐδαιμονία ὁ θάνατος, ἡ ἀπολύτρωση, ἡ αἰώνια ἀνάπαυση, ἡ γαλήνη; Καὶ μὲ τὴ σκέψη αὐτή, μοῦ φάνηκε πὼς ἡ εὐχή μου εἶχ' ἐκπληρωθεῖ. Ἀλλοιῶτα, δυστυχῶς, δὲν μπορούσε. Ἦταν δυνατό, στὴν ἡλικία του, μὲ τὴν ἄρρώστειά του, ὁ Φωκάς νὰ γίνῃ καλὰ, καὶ νὰ γυρίσῃ ἐδῶ, καὶ νὰ χαϊρόμαστε πάλι οἱ φίλοι του τὸν λαμπρὸ ἄνθρωπον, τὸν μεγάλον ἐπιστήμονα—τὴν ἐξυπνάδα του, τὸ χιοῦμπορ του, τὴν καλwsύνην του, τὴ σοφία του;

Γιὰτὶ ἔλ' αὐτὰ τὰ προτερήματα τὰ εἶχε ὁ Γεράσιμος Φωκάς. Ἦταν προπάντων μιὰ φυσιογνωμία, ἕνας ἄνθρωπος. Μὲ γενικὸ πνεῦμα, δὲν περιοριζόταν μόνον στὴν ἐπιστήμη του, ἀλλὰ ἐνδιαφερόταν καὶ γιὰ ὅλα τὰ λατὰ πνευματικά. Ἡ ποίηση, ἡ λογοτεχνία, ἦταν ἀπὸ τίς πιὸ ἀγαπημένες φροντίδες τοῦ μεγάλου χειρουργοῦ. Διάβαζε, παρακολουθοῦσε τὸ θέατρο, συγκαταστρεφόταν λογίους

καὶ καλλιτέχνες. Φυσικά, καὶ τὸ γλωσσικὸν κίνημα δὲν τὸν ἄφησε ἀδιάφορον. Ὅταν ὁ Ψυχάρης ἔδωλε τὸ περίφημον «Ταξίδι» του, ὁ Φωκάς ἦταν καθηγητὴς τῆς χειρουργικῆς σ' ἕνα γαλλικὸ Πανεπιστήμιον. Ἐνθουσιάσθηκε, πῆγε καὶ βρῆκε τὸν Ψυχάρην, μίλησε μαζί του, ἔγινε οπαδός του. Ἀργότερα, ὅταν τὸν ἔφεραν καθηγητὴν στὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν κι' ἐπρόκειτο νὰ ἐκδώσῃ μιὰ «Χειρουργικὴ» γιὰ τοὺς μαθητὲς του, θέλησε νὰ τὴ γράψῃ στὴ δημοτικὴ. Οἱ συνάδελφοί του δὲν τὸν ἄφησαν. Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα, τοῦ εἶπαν, δὲν ἦταν ἀκόμα λυμένο καὶ θάποτελοῦσε σκάνδαλον ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα γραμμένο στὴ δημοτικὴ ἀπὸ καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου, ποὺ μπορούσε νὰ προκαλέσῃ καὶ τὴν πάψην του! Ὁ Φωκάς ἀναγκάσθηκε νὰ ὑποταχθῇ καὶ νὰ γράψῃ τὴ «χειρουργικὴ» του στὴν καθαρεύουσα. Ἐγινε ὅμως ἀκόμα πιὸ φανατικὸς δημοτικιστής καὶ δὲν ἔπαυε νὰ ὀνομάζῃ σχολαστικούς, στενοκέφαλους κι' ὀπισθοδρομικοὺς τοὺς ἐπιστήμονες ποὺ ἐπίστευαν ἀκόμα πὼς ἦταν δυνατό νὰ γυρίσουμε στὴ γλῶσσα τοῦ Ξενοφώντα. Γενικά, ὁ Φωκάς ἦταν ἕνας ἀπὸ

τοὺς πιὸ φωτισμένους, τοὺς πιὸ νωτεριστὲς, τοὺς πιὸ φιλοπροόδους ἀνάμεσα στοὺς ἑλλήνες ἐπιστήμονες τοῦ καιροῦ μας. Τιμοῦσε ὅσο λίγοι καὶ τὸ Πανεπιστήμιον, ὅπου ἐδίδασκε ἀπὸ τὸ 1905, καὶ τὴν Ἀκαδημίαν ποὺ ἔγινε τακτικὸ μέλος τῆς ἀπὸ τοὺς πρώτους.

Ἐκεῖ τὸν ἀπολαμβάναν τὰ τελευταῖα χρόνια. Τί ὥραια, τί ἐξυπνα καὶ τί φρόνιμα πράγματα ποὺ μὰς ἔλεγε! Ἄν καὶ ἄρρωστος πιά, ἐξασθενήμενος στὸ σῶμα, διατηροῦσε ὅλη τὴν δξύτητα καὶ τὴ διαύγεια τοῦ πνεύματός του. Κι' ἡ ὁμιλία του, μὲ τὴν χαριτωμένη κεφαλλονίτικη προφορά ποὺ δὲν τὴν ἄφησε ποτέ, ἦταν ἀληθινὴ ἀπόλαυση. Τὴν περασμένη Πρωτοχρονιά, συναντηθήκαμε στὸ παλάτι, ὅπου εἴχαμε πάει σὰν Ἀκαδημαϊκοὶ νὰ χαϊρετίσουμε τὸν Βασιλέα. Τὸν πῆρα στὰ μᾶξι μου καὶ τὸν ἄφησα στὸ σπίτι του. Ἐκεῖ ἀπέξω ἀποχαιρετισθήκαμε. Ποιὸς νὰ μοῦ τῶλεγε πὼς θάταν γιὰ τελευταία φορὰ—γιὰτὶ σὲ λίγο ἔφυγε στὸ Ἀργοστόλι—καὶ πὼς τὴν ἐπομένη Πρωτοχρονιά θὰ τοῦ εὐχόμενον «πανεύδαιμον» τὸ Νέον Ἔτος» σὲ μιὰ κάρτα ποὺ δὲν θὰ τὴ λάβαινε ποτέ!..

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.]

Σ'.

Ἡ Ἀσπροῦλα τὴν ἄκουσε καὶ κουνήθηκε. Μὰ αἴα εἶδε ὅτι μπορούσε νὰ πεοπατῇ μονιχὴ μέσα στὸ νερό, πῆγε ἴσια στὴν ὄχθη τοῦ βάλτου καί, μόλις βοήθησε στὰ ρηχά, τῶρα στὰ πόδια καὶ σὲ λίγο ἦταν στὴν αὐλὴ τῆς Γλύτωσης!

Καὶ τὰ φτερά της; Περίεργον! Ἀπὸ ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα ἔπαψαν νὰ τῆς πέφτουν καὶ τῆς ξεφύτρωσαν κι' ἄλλα. Ἀπὸ τὰ τρία «γιατροῦκα» ποὺ

εἶχε κάνει, κάποιο βέβαιον θὰ τὴν ὠφέλησε. Κι' ὕστερ' ἀπὸ λίγον καιρὸ εἶχε τὰ πιὸ πυκνά, γυαλιστερά κι' ὥραια φτερά ποὺ μπορεῖ νάχη μιὰ ἄσπρη κόττα. Ἔτσι δὲν φοβόταν τὸν «φοῦρον», ὅπως τότε ποὺ μαδοῦσε...

Κι' ἦρθε ἡ παρὰμονὴ τοῦ Πάσχα. Ἡ Ἀσπροῦλα εἶχε ὀπισθεθεῖ ἀπὸ ἕνα πασχάλιατικο αὐγὸ σ' ὅλα τὰ πουλιὰ καὶ τὰ τετράποδα τῆς αὐλῆς. Τὴν ἡμέρα λοιπὸν ἐκεῖνη πῆγαν ὅλα νὰ πάρουν τὸ αὐγὸ τους. Ἡ Ἀσπροῦλα δὲν ἔξερε σὲ ποῖον νὰ πρωτοδώσῃ. Στὸ τέλος δὲν τῆς ἔμεναν παρὰ μόνον δύο αὐγά.

— Αὐτὰ σὲ ποῖον θὰ τὰ δώσῃς; τὴ ρώτησε ὁ Φωνακλὰς ὁ κόκκορας.

— Ἐξέρω κι' ἐγώ; εἶπε ἡ Ἀσπροῦλα. Μοῦ φαίνεται πὼς πῆραν ὅλοι... Ἄ, ναί! Ὁ Γκρινιάρης δὲν ἦρθε ἀκόμα, κι' ὁ Φουσκομένος.

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΝΤΕΒΩ

— Συνέχεια από το προηγούμενο —

Πραγματικώς, την Κυριακή τάπο-γεμα, ο Δουμποδάνος, αφού έγραψε την τιμωρία του, κατέθηκε στην αϋλή, όπου βρήκε τους τρεις άλλους να κάθονται ήσυχα και να κουδεντιάζουν.

Πλησίασε τὸν Μάριο, τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι του καὶ τοῦ εἶπε :

— Καπάνη, προχτές μᾶς γλύτω-σες ἀπὸ μεγάλη συμφο-ρά. Σ' εὐχαριστοῦμε !

— Τοῦ τὸ εἶπαμε καὶ μεῖς, πρόσθεσε ὁ Σαϊζάνης. Ἄν δὲν ἔδειχνε, τὴν κρίσιμη ἐκείνη στιγμή, τόση ἐτοιμότητα, θὰ τὴν εἶχαμε ἀσχημα.

— Κοιτάξτε ὅμως, εἶ-πε ὁ Δουμποδάνος, ἐκεῖ ποὺ πήγαμε γιὰ νὰ δαρ-θοῦμε γίναμε οἱ καλύτε-ροι φίλοι !

— Ταιριάζουμε, φαί-νεται, εἶπε ὁ Μοντανῆς· κι' ὅπου ταιριάζει λείει ἡ παροιμία, συμπεθεριάζει.

— Καὶ τώρα, φίλτατε Καπάνη, εἶπε ὁ μικρὸς Σαϊζάνης, πές μας ποῖς εἶσαι κι' ἀπὸ ποῦ ἔρχε-σαι, γιατί δὲν ξέρουμε ἀ-κόμα τὴν ἱστορία σου. Ἐπειτα θὰ σοῦ διηγῇ ὁδοῦμε καὶ μεῖς τὰ δικὰ μας, ἀφοῦ εἴμαστε γεν-νημένοι κι' οἱ τέσσερις γιὰ νὰ μείνουμε φίλοι ἀχώριστοι.

— Μετὰ χαρᾶς ! ἀπο-κρίθηκε ὁ Μάριος.

Σί' ἀμέσως ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ τὴν ἱστορία του, ποὺ σ' ἐμᾶς εἶναι γνω-στή. Τοὺς ἐπερίγραψε καὶ τὸ πατρικὸ του σπίτι ποὺ τὸ ἔλεγε «πύργος», γιατί ἦταν κτισμένο σ' ἓνα ὠραῖο λόφο καὶ πε-ρικυκλωμένο ἀπὸ δέντρα ψηλά.

— Θέλετε νὰ ἰδῇτε πῶς εἶναι ; τοὺς εἶπε ἀφοῦ τελείωνε τὴ διήγησή του. Νά, ἐγὼ θὰ σᾶς ζωγραφίσω τὴν εἰκόνα του.

Ὁ Μάριος ἦταν ἐπιτήδειος στὴν ἱχνογραφία καὶ πολλές φορές, στὴν πατρίδα του, εἶχε ζωγραφίσει τὸ πα-τρικὸ του σπίτι γιὰ διασκέδαση. Ἐτοῖς ἔκαμε καὶ τώρα. Τὸ μολύδι του ὅμως μεγαλοποιῶσε τὰ πράγματα, κι' ἐνῶ τὸ πατρικὸ του σπίτι δὲν ἦταν παρὰ μιὰ ἀπλή, ἐξοχικὴ βίλλα, στὴν εἰκό-

να φάνηκε σὰν ἀληθινὸς πύργος. Κι' εἰ νέοι του φίλοι τὸν ἐθαύμασαν.

— Ὅ, ἔχῃ καὶ ὠραία θέα, εἶπε ὁ Δουμποδάνος.

— Ἀ, ἐξοχή ! ἔκαμε ὁ Μάριος. Καί τί δὲν βλέπει κανένας ἀπὸ τὰ παρά-θυρά του !

Ἐννοεῖται πῶς δὲν παρέλειψε νὰ τοὺς διηγηθῇ καὶ γιὰ τὸ γράμμα τοῦ

ΕΞΟΧΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ἡ μικρὴ Ροῦθ Σλενκὺσκι, ἀπὸ τὴν Καλιφορνία πολωνι-κῆς καταγωγῆς, δὲν εἶναι ἀκόμα δώδεκα χρόνων κι' ἔχει καταπλήξει τὸν κόσμον μὲ τὴ μουσικὴ τῆς μεγαλοφυΐας. Παί-ζει βιολί μὲ δεξιότητα ἀπερίγραπτη.

πατέρα του μὲ τὰ χρήματα ποὺ τοῦ εἶχαν κλέψει μόλις ἔφθασε στὸ Πα-ρίσι. Κι' οἱ φίλοι του ἀγρίεψαν τόσο, ποὺ ἂν ἐκείνη τὴ στιγμή εἶχαν στὰ χέρια τοὺς τὸν κλέφτη, θὰ τὸν ἔκα-μαν κομμάτια.

— Τελοσπάντων, εἶπε ὁ Μάριος, δὲν εἶμαι πολὺ βέβαιος ἂν θὰ μείνω μαζί σας, ἀγαπητοί μου φίλοι. Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν κ. διευθυντή. Στὴν πατρίδα μου δὲν εἶμαστε πλούσιοι, καὶ ἂν ὁ κ. Τελόριμος δὲν κατορθώ-σῃ νὰ μοῦ βρῇ καμμιά ὑποτροφία,

ὅπως τοῦ ἔγραψε ὁ πατέρας μου, κι' ἐγὼ δὲν ξέρω τί θὰ κάμω.

— Ἀ, μὰ πρέπει νὰ μείνῃς ! φώ-ναξε ὁ Δουμποδάνος. Τώρα μάλιστα ποὺ γίναμε φίλοι...

— Βεβαίωτατα ! εἶπε κι' ὁ Σαϊζάνης. Ὁ Μοντανῆς σκέφθηκε λίγο κι' ἔ-πειτα εἶπε σοβαρά :

— Ὅ, μείνῃς ! Μάριε, ἐγὼ σοῦ τὸ ἐγγυῶμαι.

Οἱ ἄλλοι γύρισαν καὶ τὸν κοίταξαν ἐρωτηματικά. Γιὰ νὰ μιλήῃ ἔτσι, θὰ εἶχε βρεῖ κάποιο τρόπο γιὰ νὰ μείνῃ ὁ Μάριος στὸ Λύκειο. Ὁ Μοντανῆς δὲν ἦταν «μό-νο λόγια». Ὅ, τι ἔλεγε τὸ ἔκανε.

— Εὐχαριστῶ ! σᾶς εὐ-χαριστῶ, ἀγαπητοί μου φίλοι ! ψιθύρισε ὁ Μά-ριος κρατώντας μὲ κόπο τὴ συγκίνησή του. Ἐμά-θατε τὴν ἱστορία μου. Τώρα πρέπει νὰ μάθω κι' ἐγὼ τίς δικές σας. Ἐτοῖς δὲν εἶπαμε ;

— Σωστά ! εἶπε ὁ Σαϊ-ζάνης. Ἀς ἀρχίσῃ λοι-πὸν ὁ Μοντανῆς.

— Ἡ ἱστορία μου εἶναι θλιθερή, εἶπε σοβαρὰ ὁ Μοντανῆς. Εἶμαι δισάρ-φανος. Δὲν ἔχω οὔτε πα-τέρα οὔτε μητέρα. Τοὺς ἔχασα ὅταν ἦμουν μικρός, τόσο μικρός, ὥστε μπο-ρῶ νὰ πῶ πῶς σχεδὸν δὲν τοὺς ἐγνώρισα. Ἡ στέρση τῶν γονέων μου μοῦ προξένησε μεγάλη λύπη ποὺ ἀκόμα δὲν μπο-ρῶ νὰ τὴν κατανικήσω. Γι' αὐτὸ ἀποφεύγω τίς διασκέδασεις καὶ συχνὰ οἱ φίλοι μου μὲ βλέπουν μελαγχολικῶς.

Ἐγὼ εἶμι σιωπῇ. Ὅλοι ἔσκυδαν τὰ κεφάλια πε-ρίλυποι. Σὲ λίγο ὁ Μον-τανῆς ἐξακολούθησε :

— Ὁ θεὸς μου, καλὸς ἄνθρωπος καὶ φιλόστορ-γος συγγενής, ἀνέλαθε νὰ μὲ σπου-δάσῃ. Ζῇ στὰ κτήματά του καὶ τίς διακοπὲς πηγαίνω καὶ τὸν βλέπω. Κάποτε ἐλπίζω νὰ ξυθῶ νὰ σᾶς πᾶ-ρω ἐκεῖ καὶ τοὺς τρεῖς σας... Ὅταν θὰ ἔχω τὴν ἀπαιτούμενη ἡλικία, θὰ καταταχθῶ στὴ Στρατιωτικὴ Σχολή, γιατί ἔχω μεγάλη ἐπιθυμία νὰ γίνω κι' ἐγὼ ὑπερασπιστὴς τῆς πατρίδας μου. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἱστορία μου. Δου-μποδάνε, ἡ σειρά σου. Πές καὶ σὺ τὴν ἱστορία σου, γιὰ νὰ σὲ γνωρίσῃ καλύ-τερα ὁ νέος μας φίλος.

— Εὐχαρίστως ! εἶπε μὲ μεγάλη προθυμία ὁ Δουμποδάνος.

Καὶ γυρίζοντας στὸ Μάριο :

— Ἀπὸ ὅσα μᾶς διηγήθηκες πρω-τότερα, ξέρεις τί μοῦ ἔκαμε τὴ με-γαλύτερη ἐντύπωση ; Νά σοῦ τὸ πῶ ἐγώ, γιατί δὲν θὰ τὸ βρῇς : Τὴ με-γαλύτερη ἐντύπωση μοῦ ἔκαμε ἡ πε-ριγραφή τοῦ πύργου σας. Δὲν φαν-τάζεσαι πόσο μοιάζει μὲ τὸν πύργο μου, δηλαδὴ μὲ τὸν πύργο τῆς οἰκο-γενείας μου !

Ὁ Σαϊζάνης κι' ὁ Μοντανῆς και-τάχθηκαν μιὰ στιγμή καὶ χαμογέλα-σαν. Ὁ Δουμποδάνος τοὺς εἶδε καὶ τοὺς εἶπε :

— Γελᾶτε σεῖς, γελᾶτε !... Ξέρω τί σκέπτεσθε τώρα. Τάχα ἐπειδὴ ὁ πατέρας μου εἶ-ναι ἔμπορος, νομίζετε πῶς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ ἀπὸ μεγάλη οἰκογένεια. Κι' ὅμως ἡ οἰκογένειά μας εἶναι μιὰ ἀπὸ τίς με-γαλύτερες καὶ πολλὰ κα-λὰ ἔχει κάμει στὸν τόπο.

Ὁ Σαϊζάνης κι' ὁ Μον-τανῆς ἤξεραν τὴ μανία ποὺ εἶχε ὁ φίλος τοὺς νὰ ἐπαινῇ τὴν οἰκογέ-νειά του καὶ νὰ καυχᾶ-ται γιὰ τίς ἐκδουλεύες τῶν προγόνων του στὴν πατρίδα. Τὸν ἔπρηξαν λοιπὸν νὰ λέγῃ. Ἐτοῖς ὁ Δουμποδάνος ἐπερίγραψε καὶ τὸ δικὸ του πατρικὸ σπίτι καί, σὺν τὸν Μά-ριο προσπάθησε νὰ τὸ παραστήσῃ σὰν ἀληθινὸ ἄρχοντικὸ πύργο. Ἀλλὰ ἐμεῖς ποὺ πρέπει νὰ λέ-με τὴν ἀλήθεια, χρωστά-με νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὸ πατρικὸ σπίτι τοῦ Δου-μποδάνου ὅ, τι εἶπαμε καὶ γιὰ τοῦ Μαρίου, πῶς δὲν ἦταν παρὰ μιὰ ἀπλή ἐ-ξοχικὴ κατοικία, μιὰ μι-κρὴ βίλλα. Μόνο σὲ μιὰ γωνιά εἶχε ἓνα πυρ-γάκι ποὺ ἔμοιαζε μὲ πε-ριστεριῶνα, καὶ σὲ ἄλλη ἓνα πυργάκι λίγο ψηλό-τερο μὲ κομψὸ ἀνεμο-δείκτη. Ὁλόγυρα ἦταν κήπος ποὺ εἶχε μιὰ μι-κρὴ δεξαμενὴ μὲ κοκκι-νόψαχα, κι' ἓνα μικρὸ συντριβάνι. Κοντὰ στὴ δεξαμενὴ ἦταν κι' ἓν ἄ-γαλματάκι ποὺ κρατοῦσε στὸ κεφάλι ἓνα δοχεῖο, γεμάτο πάντα ἀπὸ βρό-χινο νερό. Μπροστά, τὸ

σπίτι εἶχε ἓνα μεγάλο φανάρι ποὺ ἔ-καιγε μὲ γκάζι.

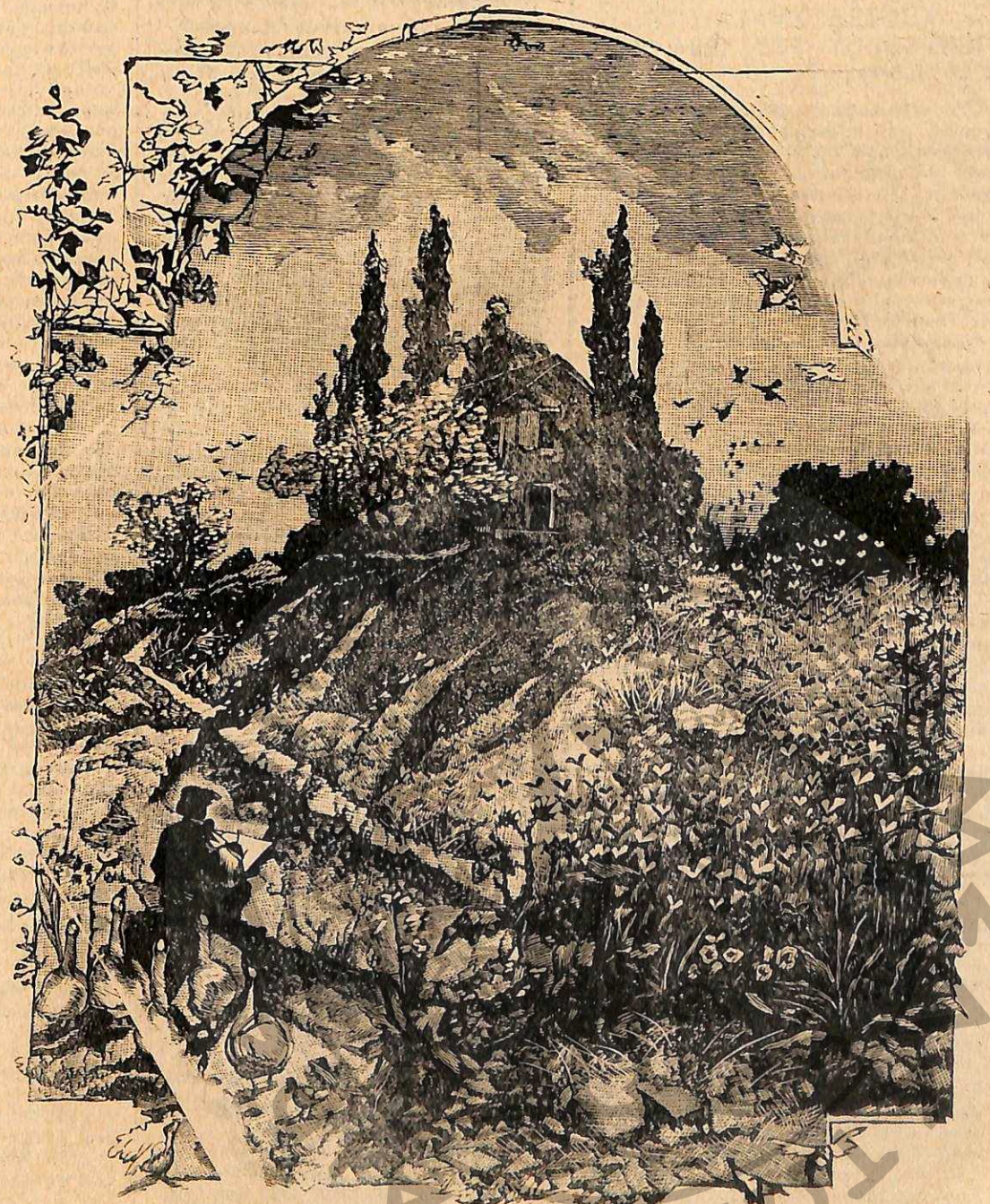
Αὐτὸς ἦταν ὅλος-ὅλος ὁ «πύργος» τοῦ Δουμποδάνου, ποὺ τόσο τὸν με-γαλοποιῶσε μὲ τὴ φαντασία του. Ὁ Μάριος ἀκουγὲς τὴν περιγραφή του τά-χα μὲ θαυμασμό, εἶχε καταλάβει ὅμως ἀπὸ τὰ χαμόγελα καὶ τὰ βλέμματα τῶν ἄλλων, πῶς ἦταν ὑπερβολικὴ.

— Σ' αὐτὸν τὸν πύργο θὰ πηγαί-νω, εἶπε στὸ τέλος ὁ Δουμποδάνος, κάθε φορὰ ποὺ θὰ παίρνω ἄδεια, γιὰ νὰ ξεκουράζομαι ἀπὸ τοὺς κόπους τοῦ στρατιωτικοῦ. Γιατί κι' ἐγὼ σκο-πεύω νὰ μῶω στὴ Στρατιωτικὴ Σχο-λὴ καὶ νὰ γίνω ἀξιωματικός, ὅπως ὁ Μοντανῆς καὶ ὁ Σαϊζάνης.

— Ὅχι δά ! φώναξε ἐδῶ ὁ Σαϊζά-νης μὲ ἀπορία. Πῶς τὸ λές αὐτὸς Λεωνίδα ; Ἐγὼ δὲν εἶπα, ποτὲ πῶ, θὰ γίνω ἀξιωματικός. Δὲν ἔχω καθό-λου κλίση στὸ στρατιωτικὸ. Ἐγὼ θὰ γίνω παπάς !

— Ἐσὺ παπάς ; γέλασε ὁ Δουμποδā-νος· ἐσὺ ποὺ εἶσαι τὸ πρῶτο παλικάρι τοῦ Λυκείου ; Ὁ ἄστειέσαις βέβαια !

— Ἐχεις λάθος, ἀποκρίθηκε ὁ Σαϊ-ζάνης μὲ τὴ γλυκεῖά του φωνή, δὲν ἄστειέσαις καθόλου. Μὴν κοιτᾶς ποὺ πιάνομαι μὲ τὰ παιδιά ὅταν μὲ προκαλοῦν. Ἀλλὰ ἐγὼ ξέρω καλὰ τὴν κλίση μου καὶ τὴ θέση μου. Δὲν εἶναι στὸ στρατό· εἶναι στὴν ἐκ-κλησία.

«Τὸ πατρικὸ σπίτι τοῦ Μαρίου φάνηκε στὴν εἰκόνα σὰν ἀληθινὸς πύργος...» (Σελ. 60 στ. β')

— Μὰ δὲν μὰς εἶπες τόσες φορές πὼς σκοπεύεις νὰ δώσης ἐξετάσεις στὴ Στρατιωτικὴ Σχολή;

Ὁ μικρὸς Σαϊζάνης δὲν ἀποκρίθηκε. Γιατὶ αὐτὸ πού εἶπε ἔδωκε δῶνος ἦταν ἀλήθεια. Πραγματικῶς, ἄλλη φορὰ εἶπε κι' αὐτὸς πὼς ἤθελε νὰ γίνῃ στρατιωτικὸς· ἀλλὰ μιὰ Κυριακὴ πού ἦταν μετὰ τὴ μητέρα του στὴν ἐκκλησίαν, τοῦ ἄρεσε τόσο ἡ λαμπρότης τῆς λειτουργίας, τὰ ἄμφια τῶν ἱερέων, τὰ χρυσὰ σκεύη ἡ ψαλμωδία, τὸ ὄργανο, ὅλη τελοςπάντων ἡ μεγαλοπρέπεια θρησκευτικῆς τελότης, ὥστε ἔμεινε ἐκθαμβός.

(Ἀκολουθεῖ) Μετάφρ. π. Ι. Ο. καὶ Γ. Ρ. Ε.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΘΛΟΥ ΤΟΥ 1934-1935

[Ἰδε Διάπλασιν τοῦ 1934, φυλλ. 45]

Τὸ «Πένταθλον» εἶναι ἕνας διαγωνισμὸς πού καθιερώθηκε ἀπὸ τὸ 1928 γιὰ ἀνάμνηση τῆς Πεντηκονταετηρίδας μου καὶ ἀπὸ τότε γίνεται κάθε δύο χρόνια. Προτείνονται πέντε διαγωνισμοὶ (Ἀγωνίσματα) ἐν ὅλῳ, οἱ ἀγωνιστὲς διαιροῦνται σὲ δύο τάξεις, Μεγάλῃ καὶ Μικρῇ καὶ σὲ κάθε τάξῃ ἀνακηρύσσεται Νικητὴς ἐκεῖνος πού θὰ συγκεντρώσῃ τὰ μεγαλύτερα βραβεῖα στὰ περισσότερα ἀγωνίσματα.

Τὸ «Πένταθλον» τοῦ 1934-1935 εἶναι τὸ τέταρτον στὴ σειρά του, ἀλλὰ ἔσως καὶ τὸ τελευταῖον—γιὰ τὴν ὥρα τοῦλάχιστον—. Γιατὶ ἔλαβαν σ' αὐτὸ μέρος 9 ἀγωνιστὰ ὅλοι οἱ. Πέντε στὴ Μεγάλῃ τάξῃ καὶ πέντε στὴ Μικρῇ. Φαντάζομαι πὼς εἶναι ἡ δυσκολία τῶν ἀγωνισμάτων πού δειλίαντες τοὺς ἄλλους καὶ γι' αὐτὸ προτίμησα πρὸς τὸ παρὸν νὰ καταργήσω τὸν Διαγωνισμὸ αὐτὸν μετὰ τὴν πρόθεσιν νὰ τὸν ἐπαναστήσω ἴσως ἀργότερα ἐπὶ σὲ βέβαιες. Ὅλοσὸν ποτε τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ τοῦ Πεντάθλου θὰ βγοῦν, πῶτα τὰ μερικὰ καὶ ὅσα καὶ γενικά καὶ οἱ Νικητὲς θ' ἀνακηρυχθοῦν. Εἶτε μετὰ τοὺς συναγωνιστὰς κανεὶς εἶτε μετὰ λίγους, στὰ ἀγωνίσματα—τὸν Ἀγῶνα τὸν καλὸν—τὸ ἴδιο εἶναι.

Στοὺς Ἀγωνιστὲς εἶχαν δοθεῖ τὰ ἐξῆς πέντε Ἀγωνίσματα: Α' Δύσεις Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Β' Σύνθεσις Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Γ' Ποίημα ἢ πεζογράφημα μετὰ θέμα «ὁ Σταυρὸς». Δ' Λευκαὶ Λέξεις καὶ Ε' Μετάφραση τοῦ Ἀρχαίου ἑλληνικοῦ. Σήμερα θὰ δημοσιευθοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῶν τριῶν πρώτων ἀγωνισμάτων καὶ στὸ ἐρχόμενον τῶν δύο τελευταίων καὶ τὰ γενικά.

Ἀποτελέσματα Α' Ἀγωνίσματος

Δύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ 45οῦ Φυλλιδίου τοῦ 1934.

Ὅλες οἱ Ἀσκήσεις τοῦ φύλλου αὐτοῦ ἦσαν ἀπὸ τὴν βραβευμένην συλλογὴν τοῦ *Λυσόχαρτου*, τοῦ νικητοῦ τοῦ προηγουμένου πεντάθλου, καὶ πὼς θὰ ἦσαν ἀρεστὰ δύσκολα τὸ ἀποδεικνύει τὸ ὅτι ἀπὸ τοὺς ἐννέα ἀγωνιστὰς μόνο οἱ τέσσαρες τὴν ἔλυσαν ὅλως. Στὸ Διαγωνισμὸ αὐτὸ ἔλαβαν μέρος καὶ οἱ *Σεπασμένους* Δόρυς καὶ *Ἰδομενεὺς* ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ἀπάντησαν σ' ἄλλα Ἀγωνίσματα γι'

αὐτὸ, σύμφωνα μετὰ τὴν προκήρυξιν, οἱ ἀπαντήσαντες τοὺς αὐτοὺς δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΑΞΙΣ (ἀπὸ 15 ἐτῶν καὶ ἄνω, καθὼς καὶ ὅσοι δὲν ἐσημείωσαν στὸ τετράδιό τους ἡλικίαν).

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Μύρον* τῆς *Ἀνδρῶν* [15 Ε] (Ἰσοτίμος: *Λευκάτας* [15 Ε]).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἰπτάμενος* *Ἀετός* [14 Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Δουλοῦ* [13 Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Μήτσα Γεωργαντᾶ [10 Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Θάλης Βλαστός* [15 Ε] (Ἰσοτίμος: *Μπιλ-Σπίλ* [15 Ε]).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Σπίθα* [14 Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Αἰώνιος* *Θρύλος* [10 Ε].

Ἀποτελέσματα Β' Ἀγωνίσματος

Σύνθεσις Πνευματικῶν Ἀσκήσεων

Εἶχα ζητήσει μιὰ Συλλογὴ ἀπὸ δώδεκα ὁρισμένους Ἀσκήσεις καὶ οἱ περισσότερες ἀπὸ τὴς Συλλογῆς πού ἔλαβα ἦσαν ἀνώτερες ἀπὸ τὴς ἐλπίδες μου. Τῆς *Δουλοῦ* ἡ Συλλογὴ ξεχωρίζει γιὰ τὴν ἀρτια σιγουριά της καὶ γιὰ τὴν πρωτοτυπίαν της. Καλὰ σιγουρημένους εἶναι καὶ οἱ Ἀσκήσεις τοῦ *Λευκάτα*, ἀλλὰ περισσότερο ἐκτενέες ἀπ' ὅ, τι πρέπει. Τὸ *Μύρον* τῆς *Ἀνδρῶν* στέλνει μιὰ ὁραία καὶ πολὺ περιποιημένην στὴν ἐμφάνισιν Συλλογὴν ἀλλὰ μετὰ κινεῖς μᾶλλον συνδυασμοὺς λέξεων. Στὴ Μικρῇ Τάξῃ ἡ καλύτερη σχετικῶς Συλλογὴ εἶναι τοῦ *Θάλη Βλαστό*. Τοῦ *Αἰώνιου* *Θρύλου* ἡ Συλλογὴ ἔχει μεγαλύτερη πρωτοτυπίαν ἀλλὰ ἡ σιγουριά του ὑστερεῖ πολὺ καὶ δύο ἀπὸ τὴς Ἀσκήσεις του εἶναι ἀκατάληπτες. Ἐκεῖνος ὅμως πού τὴν ἐπαθε εἶναι ὁ *Μπιλ-Σπίλ*, ὁ ὁποῖος γιὰ νὰ πρωτοτυπήσῃ ἐψάβε καὶ βοήθηε στὸ Λεξικὸν τὰ πρὸ ἀσυνειθιστὰ ὀνόματα ἀπὸ τὴν Μυθολογίαν καὶ τὴν Ἱστορίαν καὶ εἶσι ἀπὸ ὁλόκληρον τὴν Συλλογὴν του μόνον τέσσαρες Ἀσκήσεις εἶναι δημοσιεύσιμες κι' αὐτὲς μετὰ μεγάλην συγκράτησιν βέβαια ν' ἀποφεύγετε τὰ συνειθισμένα, Γάϊος, Μάϊος καὶ Ἀρτεμῖς-τα = Ἀρτεμισία, ἀλλὰ καὶ πού νὰ ξέρῃ πάλι κανεὶς πὼς ὁ *Αἰμνιστορ* ἦταν ἀρχαῖος στρατηγὸς καὶ ἡ Ἀβα ἦταν νύμφη!

ΜΕΓΑΛΗ ΤΑΞΙΣ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Δουλοῦ* [20 Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Λευκάτας* [18 Ε], *Μύρον* τῆς *Ἀνδρῶν* [18 Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: ἀπὸ [12 Ε] εἰς ἑκάστον: Μήτσα Γεωργαντᾶ, Ἰπτάμενος Ἀετός.

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Θάλης Βλαστός* [18 Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Σπίθα* [14 Ε], *Αἰώνιος* *Θρύλος* [13 Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Μπιλ-Σπίλ* [10 Ε].

Ἀποτελέσματα Γ' Ἀγωνίσματος

Ποίημα (ἔμμετρο ἢ στὸ πεζὸ)

Θέμα: ὁ Σταυρὸς

Ὁρατο καὶ ὑψηλὸ τὸ θέμα ἀλλὰ καὶ ἐπιπρόσθετον. Γιατὶ μπορεῖ νὰ γράψῃ κανεὶς ἐπὶ αὐτὸ ἕνα ἀριστοῦργημα καὶ νὰ ἐπαναλάβῃ κοινοτυπίαι. Καὶ αὐτὸ δὲν τὸ ἀπέφυγαν τὰ περισσότερα παιδιὰ. Ἐκεῖνα ἰδίως πού ἐγρα-

ψαν πεζοτράγουδα παρασύρθηκαν σ' ἕνα ἄκρατο λυρισμὸ καὶ χρησιμοποίησαν χαρακτηρισμοὺς καὶ ἐκφράσεις κοινοτάτες, ὅχι γιὰ τὸ θέμα δὲν τοὺς κινεῖται τὸ ἐνδιαφέρον ἀλλὰ γιὰ τὸν ἐπεξεργαστὰ νὰ κάνουν τὸν κόπο νὰ βγοῦν ἀπὸ τὰ καθιερωμένα καὶ νὰ ἐκφράσουν κάτι ἀτομικὸ τους, προσωπικὸ, διατυπώνοντάς το μετὰ δικὸν τρόπον. Τὸ καλύτερον ἀπ' ὅλα εἶναι τὸ πεζοτράγουδο τοῦ *Μύρον* τῆς *Ἀνδρῶν* γιὰτὶ εἶναι τὸ πιὸ ἀπλό, γραμμικὸν μετὰ τὸ εἰλικρινέστερον αἰσθημα καὶ μετὰ τὰ λιγώτερα λόγια καὶ γιὰτὶ παρουσιάζει τὸν Σταυρὸν ὅχι μόνον σὰν θρησκευτικὸν ἀλλὰ καὶ σὰν ἐθνικὸν σύμβολον.

Τὰ ποιήματα, τέσσαρα ἐν ὅλῳ, εἶναι καλύτερα ἀπ' τὰ πεζὰ. Τῆς *Σπίθας*, καὶ ὅς ἰδέα ἀλλὰ ὑστερεῖ πολὺ στὸ μέτρο. Τοῦ *Λευκάτα* παρουσιάζει μιὰ ὁραία εἰκόνα, ἀλλὰ οἱ λέξεις του εἶναι ἐξεζητημένους καὶ ἡ φράσις του δὲν εἶναι καθαρὴ, οὕτε τὸ ποίημα αὐτὸ ἐξυμνεῖ τὸν Σταυρὸν σὰν σύμβολον. Τοῦ *Μπιλ-Σπίλ* τὸ ποίημα εἶναι πολὺ πρωτότυπον στὴ διατύπωσιν καὶ στὸν τρόπον πού παρουσιάζει τὸν Σταυρὸν σὰν σύμβολον μέσα στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων ἐδῶ ὅμως βρίσκεται καὶ τὸ μεγαλύτερον ἐλάττωμα του. Γιατὶ ὁ Σταυρὸς δὲν μᾶς παρουσιάζεται σὰν τὸ θεῖο σύμβολον τοῦ μαρτυρίου, τῆς αὐτοθυσίας, τῆς αὐταπαρνήσεως, τῆς ἀγάπης, ἀλλὰ σὰν σύμβολον πολέμου καὶ κατακτήσεων. Ἡ τελευταία μάλιστα στροφή ἀντὶ νὰ ἀπορρίψῃ τὴν ἰδέαν αὐτὴν ἀπὸ τὸ μυαλὸν τοῦ ἀναγνώστη, ἀπεναντίας τοῦ τὴν τὸνώνει γιὰτὶ ἐρχεται σὰν ἀπόδοσις:

«Ναὶ μὲν ὁ Σταυρὸς γιὰ ἐκεῖνον ἦταν τοῦτο καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους ἐκεῖνον, ἀλλὰ γιὰ μένα εἶναι «τ' ἀπόνεμον λιμάνι» κ.τ.λ. Πόσο ἀνώτερον εἶναι τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυνηγήσῃ ἐξεζητημένα μέτρα καὶ περὶ τεχνικὰς φράσεις, ἡ *Δουλοῦ* χρησιμοποιοῖ τὸ ποίημα τῆς *Δουλοῦ*. Τὴν ὁραίαν πού παρουσιάζει μετὰ μερικὰ ἀπλά λόγια τί συμβολίζει καὶ τί σημαίνει ὁ Σταυρὸς. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν ἀποψη εἶναι πολὺ ἀνώτερον. Χωρὶς νὰ κυ

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς **Α' Περιόδου** (1879 — 1893) ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἐξῆς τρεῖς: 7ος, 14ος, καὶ 18ος. Ἐκαστος τόμος δρχ. 25, ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος δρχ. 28,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ δρχ. 40 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς **Β' Περιόδου** (1894 — 1936), ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 43 τόμους ὑπάρχουν οἱ 42 (διότι ὁ τοῦ 1918 ἔχει ἐξαντληθῇ). Ἐκ τούτων, οἱ μὲν Τόμοι τῶν ἐτῶν 1894-1928 τιμῶνται ἑκαστος (ἐκ σελίδων 416) ἱσοῦσιν δρχ. 80 καὶ ραμμένους δρχ. 85. Οἱ δὲ Τόμοι τοῦ 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935 καὶ 1936 τιμῶνται ἑκαστος (ἐκ σελίδων 624) ἱσοῦσιν δρχ. 110 καὶ ραμμένους δρχ. 115.

Ταχυδρομικὰ τέλη ἐκάστου τόμου προσθετέα εἰς τὰς ἀνω τιμὰς: Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν δρχ. 5 ὁ ἄρραφος καὶ δρχ. 15 ὁ ραμμένος, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν δρχ. 35 εἴτε οἰκιστὴς εἴτε ἱσοῦσιν.

τοῦραν (ἔστειλα ἐκ νέου τὸ 3ο) Ἰωάννην Ἀποστολόπουλον (ἔστειλα Ὀδηγό) Μαγεμένην Ρεμματιὰν (σ' εὐχαριστῶ πολὺ, καλὴ μου παλιὰ φίλη, γιὰ τὸ ξεσπάθωμα πόσο χάρηκα ἔταν εἶδα πῶς με θυμῶσαι!) Τζέννυ (καὶ σένα σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἀνανέωση καὶ τὸ ξεσπάθωμα φίλησέ μου τὴ νέα μικρούλα μου φίλη) Ἄνδρ. Ἀθ. Φερεντίνου (ἔλαβα τὸ δεύτερον γράμμα σου ὅταν εἶχα στείλει πιά τοὺς δύο ὁμοίους τόμους) Χρυσούλαν Βασσοπούλου (μετὰ χαρᾶς ἀλλὰ πρέπει νὰ μοῦ στείλῃς 10 δραχμὲς γιὰ τὴν ἔγκριση καὶ νὰ μοῦ ξαναγράψῃ τὰ ψευδώνυμα ποὺ προτείνεις) Σανθὴν Κάμεν (εὐχαριστῶ γιὰ τὴν πρωτοχρονιάτικη κάρτα σ' εὐχαριστῶ καὶ ὁ κ. Φαίδων) Συριανόν, Τσαρίναν, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 10 Ἰανουαρίου θάπανθῃσω στὸ ἐρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 281ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων. Αἱ λύσεις οὗ φυλλαδίου τούτου δεκταὶ μέχρι τῆς 16 Μαρτίου.

65. Δεξιόγλωσσος

Σὲ πρόθεση δισύλλαβη
Ἀνθάκι ἂν προσκολλήσῃς,
Τιτᾶνα ἀκατανίκητο
Μὲ δέος θάνεικρύψῃς.

Ἀπλὴ Ζωή

66. Μεταγραμματισμός

Ὅπως εἶμαι ἂν μὲ κοιτάξῃς,
Ζῶο θὰ ἰδῇς οἰκιστὴ,
Ἐνα γράμμα ἂν μοῦ ἀλλάξῃς,
Θὰ μὲ πιτῇς ζεστό, γλυκὸ.

Εὐθύμος Ἰραγουδιστὴς

67. Ἀνασυλλαβισμός

Νησί ἀμερικάνικο,
Δισύλλαβο μονάχα,
Τὸ ἀνασυλλαβίζεις,
Καὶ πόλιν ἐκεῖ στὸν Καύκασο
— Ποιὰ ἀπ' ὅλες νάναι τάχα —
Ἀκόπως σχηματίζεις.

Πούλια

68. Αἵνιγμα

Ὅσο μεγάλο κι' ἂν μὲ ἰδῇς,
Ἀκόμα καὶ πελώριο
— Αὐτὸ δὲν ἔχει ὄριο —
Πάντα μικρὸ σὺ θὰ μὲ πῇς.

ρίμι

69. Δικτυωτὸν

* * * * * = Χώρα τῆς Ἑλλάδος
* * * * * = Ἀρχαία ποιήτρια
* * * * * = Ὁργανικόν, φυτικόν
* * * * * = Ζωϊκὴ λειτουργία.
Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Κεραμίδιος Γάτος

70. Κρυπτογραφικόν

1223456789 = Μέγας ἐπιστήμων
219719 = Χριστιανικὴ ἀρετὴ
3567139 = Κλασσικὸς ποιητὴς
46516 = Χώρα τῆς Ἀσίας
5648 = Ποτὸν
6589 = Ἀρχαῖος θεὸς
7641739 = Ἀρχαῖος ἱστορικὸς
986169 = Προφήτης
98216 = Μαλάκιον.

Ἰκαρος

71. Μισαὶ Δέξεις μετὰ Μεσοστιχίδος
Χρύ — Γύλι — Οἶλι — ἄλκ — Φαί —
Νηρ — τρι — Εἰ — Ἀρίστ — Δι — Σεμ —
Δί — Αἰ —

Αἱ λέξεις αὗται εἶναι κομμέναι ὁκτιβῶς εἰς τὸ μέσον των. Ζητεῖται νὰ συμπληρωθοῦν οὕτως, ὥστε τὰ πρῶτα γράμματα τῶν προστεθεισῶν ὑπολοίπων νὰποτελοῦν ἀρχαῖον γνομικόν.

Πεντάμορφη

72. Ποικίλη Ἀκροστιχὶς ἐξ Ἀντιθέτων

Νὰ εὗρεθοῦν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων τοιαῦτα, ὥστε τὸ πρῶτον τοῦ πρῶτου, τὸ δεύτερον τοῦ δευτέρου, τὸ τρίτον τοῦ τρίτου καὶ καθέξῃς νὰποτελοῦν πατριόρρηνη τῆς Γραφῆς.

Ταπεινόφρων — τραχὺς πόλεμος —
νόμιμος — ἀποστρέφομαι — πονῶ.

Πόλις τῶν Οὐεῖρων

73. Φωνηεντόλιπον

πρ - δ - δξ

Ἠπειρωτόπουλο

74. Γριφὸς

δε			εἰς	
δε	δε		εἰς	εἰς
	6	φτερά	φ	
δε	δε		εἰς	εἰς
δε			εἰς	

Δοξαζόμενο Ἀκρωτήρι

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλ. 44

506. Μίνως (μῆν, ὅς). — 507. Σάρωμα-
ἄρμα. — 508. Τάλληρον. Φάληρον. 509
Σ Ο Σ 510. ΙΣΜΑΗΛΙΟΝ

Σ Α Ι Σ (Σομαλία, μῆ-
Σ Η Κ Ο Σ λον, ἄλμα, ἡ
Σ Κ Ο Π Α Σ λιος, λίμα, ὄνο-
Σ Ι Σ Υ Φ Ο Σ μα, νομᾶς). —

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ 511-515. Διὰ τῆς
Σ Ε Μ Ι Ρ Α Μ Ι Σ ΔΙΑ: διάστα-
Σ Τ Ρ Α Τ Α Ρ Χ Η Σ οἰς, διαστολή,

διαφορὰ, ἀδιόφορος, πεδιάς. 516. Ἀεὶ
τὰ πέρουσι βελτίω. (Ἡ ἀναγνώσις κατὰ
στίχον ἐκ δεξιῶν, δεύτερος, τρίτος, πρῶ-
τος). — 517. ΚΛΕΩΝ - ΡΕΥΜΑ (Κρό-
νος, Λέων, Εὐρύμας, Ὡμέγα, ΝΑΟΥΜ).

— 518. Σαρανταπέντε Γιάννηδες ἐνὸς
κοκόρου γνώση (σαράντα, πέντε γιὰ,
ν' εἶδες, ἐν ὅς κόκ, ὅρ' οὐ γν' ὡς υ).

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ
συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ δη-
λώσουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυν-
σιν εἰς τὸ γραφεῖον μὰς ἀποστέλλοντες
καὶ δρχ. 5 διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς
νέας ταινίας. Ἄλλως δὲν εὐθυνοῦμεθα
διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν συλλαδίων των.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἀπλὰ στοι-
χεῖα δρχ. 6, τὸ ἐλάχιστον τίμημα. Πέραν τῶν 10
λέξεων 60 λεπτά ἢ λέξεις μὲ παχέα δὲ στοιχεῖα
δρχ. 1 καὶ μὲ κεφαλαία δρχ. 1,50. Ὁ χωριστὸς
στίχος δρχ. 5. Οἱ μὴ συνδρομηταὶ πληρώνουν τὰ
διπλά. Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ἀπαραίτητη.

[ΔΖ'—85]

Προκήρυξις Διαγωνισμοῦ: Προκη-
ρύσσονται μηνιαῖον διδραχμὸν Δια-
γωνισμὸν Τοπείων, μὲ ἀφιέρωση. Κρίσις
ἀμερόληπτος. Βραβεῖα δύο ἐκλεκτὰ / Πε-
ριμένους ἀπ' ὅλους ες. Δ/οις: Ἰωάννην Πα-
ναγιόπουλον, Poste Restante, Ζίκυνθον.
Στέφανος τῆς Δόξης. Κατάσκοπος «33»

[ΔΖ'—86]

Τσάροι, Τσαρίνες, ἐτοιμασθῆτε. Ὁ
Τσάρεβιτς ζητεῖ ἀλληλογραφίαν. Ὁ-
σοι θέλετε γράφατέ του: Κύριον Δελενί-
καν, Θερμοπυλῶν 88, Ἀθήνας.

Ὁ νέος σας φίλος: Τσάρεβιτς

[ΔΖ'—87]

Θέλοντας νὰποτραβηχθῇ ἀπ' τὴν κίνηση
τῆς Διάπλασης, ἐπιθυμῶ νὰ ἔχω θυμη-
τικὰ ἀπ' ὅλα τὰ διαπλάσσοι. Γι' αὐτὸ
προκηρύσσω διμνην, διδραχμὸν διαγωνισμόν
καλλιτεχνικῶν καρτῶν. Δ/οις: Κικὴ Λα-
λιώτου, Καρατσκού 168, Πειραιᾶ.

Πριγκίπισσα τῶν Δολλαρίων

[ΔΖ'—88]

Σαρηδῶν, ἐξέχασες τὴν Δ/σιν σου.
Σαρηδῶν. Σανθὴ Ὑδροισπούλα

[ΔΖ'—89]

Τρελλοπαρέα, δέξου καὶ πάλιν κουρ-
κουμπίνια, ἡ Κυκλαμιά δὲν εἶναι ἡ
Μπιμπὴ Θεοδωρίδου (Διάπλασις: Βέβαια).
Κυκλαμιά

[ΔΖ'—90]

Τρελλοπαρέα, ἀφοῦ κἀνεις τὴν ἐξυπνη,
γιατὶ δὲν μὲ ἀποκαλύπτεις;

Ἀόρατος Βασιλεὺς

[ΔΖ'—91]

Καταδιώκει Μάχιους, Ἑόρκια ἡ νεοσυ-
σταθεῖσα «Τριανδρία»: Ἀλκή Νουά-
ρου, Βασιλεὺς Σοβαρότητος, Γολιάθ...

[ΔΖ'—92]

Δεύτερα περίοδος Διαπλάσιακῆς δρᾶ-
σης!... Ἀλληλογραφῶ, ἀντ' ἀλλάσσω
τετραδιάκια: Λάκην Κτισσάρην, Κυπαρισ-
σίαν.

Ἀλκή Νουάρος

[ΔΖ'—93]

Ἀλληλογραφῶ, ἀνταλλάσσω Μ. Μυστι-
κά. Γράφατε: Σωτήριον Παναγιωτό-
πουλον, Μαθητὴν Γυμνασίου, Κυπαρισσίας.

Βασιλεὺς Σοβαρότητος

[ΔΖ'—94]

Ἀγαπημένοι: Ἀγνή, Πριγκίπισσα, Τρι-
φε, Δάκρυ Ψυχῆς, Δροσοστάλακτη,
Πριγκίπισσα Δολλαρίων, Χωρὶς Φτερά, Μα-
κεδονοπούλα, Δόξης Στέφανος, Ἀγράμπελη,
Ἀγκάθι—Ἐνα τετραδιάκι σας ἀξέχαστη γιὰ
μένα ἀνάμνηση. Δ/οις: Ἐλενα Παπαδο-
πούλου, Ναυμαχίας Ἑλλάς 40, Πάτρας.

Κίτρινη Ἀράχνη

[ΔΖ'—95]

ΠΑΡΟΡΑΜΑ: Ὁ Σύλλογος ποὺ ἰδρύ-
σαμεν οἱ Διαπλάσσοι τῆς Χίου
λέγεται «AMAZONES» καὶ δχι «Μάχιους»
ὅπως τυπώθηκε στὴν προηγούμενη Ἀγγε-
λία μας τοῦ 4ου φύλλου ἐκ παραδρομῆς.
Νὰ καὶ ἕνα καινούργιο μέλος τοῦ Συλλόγου
μας: ἡ εὐγενικὴ Φαουστίνα.

Οἱ «AMAZONES»

[ΔΖ'—96]

Στέφανος τῆς Δόξης, θυμᾶσαι τὸν παλιὸ
σου φίλο Δημάκον; Εὐτυχισμένους νᾶσαι
τὸν καινούργιον χρόνον.

Πάν